

บทที่ 12

ระบบต่อมไร้ท่อ

(THE ENDOCRINE SYSTEM)

ในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงในร่างกายอยู่ตลอดเวลา ร่างกายมีความจำเป็นที่จะต้องพยายามรักษาสภาวะต่างๆ ของร่างกายให้สมดุลย์ไว้ ซึ่งเรียกว่ากระบวนการนี้ว่าโฮเมอสเตติส (Homeostasis) ร่างกายมีระบบควบคุมการทำงานดังกล่าว 2 ระบบคือ ระบบประสาทกับระบบต่อมไร้ท่อ ระบบหั้งสองมีความแตกต่างกันในเรื่องความเร็วในการตอบสนองและการคงอยู่ของ การตอบสนอง กล่าวคือระบบประสาทจะมีการตอบสนองที่รวดเร็วแต่การคงอยู่ของการตอบสนอง ไม่คงทนอยู่นาน แต่ระบบต่อมไร้ท่อ มีการตอบสนองแบบค่อยเป็นค่อยไป แต่คงทนอยู่นานกว่า ระบบประสาท

ต่อมคือกลุ่มของเซลล์ที่ร่วมกันผลิตสารได้สารหนึ่งออกมานอกจากในร่างกายมีต่อมอยู่ 2 ชนิด คือ

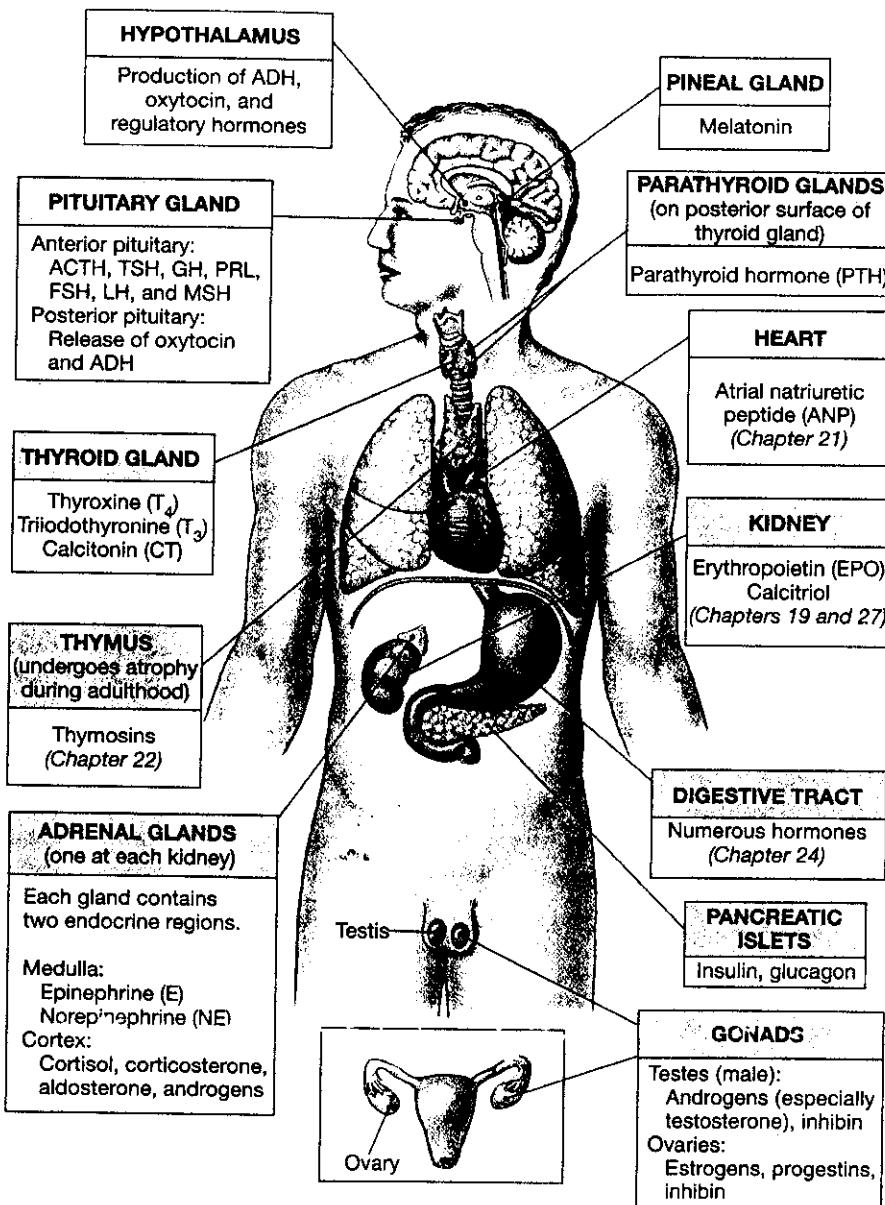
1. ต่อมมีท่อ (Exocrine Glands) เป็นต่อมที่ผลิตสารได้สารหนึ่งออกมาระบบแล้วมีท่อในการนำสารนั้นออกไป เช่นต่อมเหงื่อ ต่อมน้ำตาหรือต่อมไขมัน เป็นต้น
2. ต่อมไร้ท่อ (Endocrine Glands) เป็นต่อมที่ผลิตสารได้สารหนึ่งออกมาระบบไม่ได้ทางท่อ การเรียกว่า ฮอร์โมน (Hormone) และส่งออกไปตามส่วนต่างๆ ของร่างกายโดยอาศัยระบบหลอดเลือด ซึ่งไม่มีท่อในการส่งฮอร์โมนที่ผลิตออกมานอกจากในร่างกาย

ต่อมบางชนิดอาจเป็นได้ทั้งต่อมมีท่อและต่อมไร้ท่อ เช่น ตับอ่อน (Pancreas) และต่อมเพศ (Gonads) เป็นต้น

ต่อมไร้ท่อที่สำคัญในร่างกาย

ต่อมไร้ท่อที่สำคัญในร่างกาย ประกอบด้วย

1. ต่อมใต้สมอง หรือพิตูอิเตอร์ แกลนด์ (Pituitary Gland)
2. ต่อมไทรอยด์ (Thyroid Gland)
3. ต่อมพาราไทรอยด์ (Parathyroid Glands)
4. ต่อมหมากไตหรือแอดรีนัล แกลนด์ (Adrenal Glands)
5. ต่อมไนนีล (Pineal Gland)
6. ต่อมไทมัส (Thymus Gland)
7. ตับอ่อนหรือแพนครีแอส (Pancreas)
8. ต่อมเพศหรือgonad (Gonads)

ภาพที่ 91 แสดงต่อมไร้ท่อที่สำคัญในร่างกาย

ที่มา : Martini. 2001 : 579

ต่อมใต้สมอง (Pituitary Gland)

ต่อมใต้สมองมีขนาดเล็กประมาณเท่าเมล็ดถั่ว มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 ซม. หนักประมาณ 500 มก. อยู่บริเวณใต้สมองติดกับไข้ปอทาalamus (Hypothalamus) และอยู่ในแองของกระดูกสphenoid bone (Sphenoid Bone)

ต่อมใต้สมอง แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ต่อมใต้สมองส่วนหน้า (Adenohypophysis หรือ Anterior Pituitary Gland)
2. ต่อมใต้สมองส่วนหลัง (Neurohypophysis หรือ Posterior Pituitary Gland)

ต่อมใต้สมองส่วนหน้า

ต่อมใต้สมองส่วนหน้ามีหน้าที่ในการผลิตฮอร์โมนที่สำคัญๆ ดังนี้ คือ

1. โกร์ท ฮอร์โมน (Growth Hormone : GH หรือ Somatotrophic Hormone : STH) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทเกี่ยวกับการควบคุมการเจริญเติบโตของร่างกาย ในวัยที่ร่างกายอยู่ระหว่างการเจริญเติบโต GH จะช่วยทำให้ร่างกายเจริญเติบโตปกติ แต่ถ้า GH หลังออกมากเกินไป จะทำให้ร่างกายมีขนาดใหญ่กว่าที่สูงในผู้ผิดปกติเรียกว่า ไยแอนติสซิม (Giantism) และถ้ามี GH หลังออกมาน้อยเกินไปจะทำให้ร่างกายและโครงสร้าง เรียกว่า ดาวฟิชซิม (Dwarfism) ในวัยที่ร่างกายหยุดเจริญเติบโตในด้านความสูงแล้วหาก GH หลังออกมากเกินไปจะทำให้ร่างกายผิดปกติไป คือ ผิวนั่งหนา หน้าผาก ยื่น คางยื่น พันห่าง หรือมือวัยรุ่นต่างขนาดผิดรูปร่างไปซึ่งเรียกอาการเหล่านี้ว่า แอ็คโครมีการ (Aeromegaly)

2. ไทรอยด์ สติมูลेटิ้ง ฮอร์โมน (Thyroid Stimulating Hormone : TSH หรือ Thyrotrophic Hormone หรือ Thyrotropin) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทในการควบคุมการทำงานของต่อมไทรอยด์ และกระตุ้นให้ต่อมไทรอยด์สร้างฮอร์โมนไทรอยดิน (Thyroxin) ซึ่นทำให้มีการเผาผลาญพลังงานเพิ่มขึ้น

3. ฟอลลิเคิล สติมูลेटิ้ง ฮอร์โมน (Follicle Stimulating Hormone : FSH) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทในการกระตุ้นการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ ถ้าเป็นเพศหญิง FSH จะกระตุ้นการเจริญเติบโตของไข่ในรังไข่และควบคุมการหลั่งฮอร์โมน Estrogen สำหรับเพศชาย FSH จะกระตุ้น Seminiferous tubule เพื่อสร้างอสุจิ

4. ลูทีโนซิ่ง ฮอร์โมน (Luteinizing Hormone : LH) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทในการกระตุ้นให้ Follicle เกิดการปฏิแทกออกที่เรียกว่า การแตกไข่และกระตุ้นให้ Corpus Luteum ผลิตฮอร์โมน Progesterone

5. อัดเรโนคorticotropic ฮอร์โมน (Adreno – Corticotrophic Hormone : ACTH) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทในการควบคุมและกระตุ้นต่อมหมวกไตข้างนอก (Adrenal Cortex) ให้หลั่งฮอร์โมนคอร์ติคอล (Cortical Hormone)

6. แลคโตเจนิก ฮอร์โมน (Lactogenic Hormone : LTH) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทในการกระตุ้นการเจริญเติบโตของเต้านมเพศหญิงให้มีการสร้างน้ำนมตั้งแต่ตั้งครรภ์จนกระทั่งคลอด

ต่อมใต้สมองส่วนหลัง

ต่อมใต้สมองส่วนหลังผลิตฮอร์โมนที่สำคัญ 2 ชนิด ดังนี้ คือ

1. แอนติไดยเรทติก ฮอร์โมน (Antidiuretic Hormone : ADH หรือ Vasopressin) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทในการควบคุมการดูดซึมน้ำกลับจากหัวใจเพื่อรักษาระดับความสมดุลย์ของน้ำในร่างกาย ดังนั้นถ้าขาด ADH จะทำให้มีการขับปัสสาวะมากกว่าปกติ จนอาจทำให้เกิดการเปาจืดขึ้นได้

2. อ็อกซิโทอซิน ฮอร์โมน (Oxytocin Hormone) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทในการช่วยให้母乳มีการบีบตัว กระตุ้นการลั่งของน้ำนมในขณะตั้งครรภ์และหลังคลอด และช่วยในการคลอดด้วย

ต่อมไทรอยด์ (Thyroid Gland)

ต่อมไทรอยด์เป็นต่อมไร้ท่อที่มีขนาดใหญ่ที่สุด อยู่บริเวณด้านหน้าหลอดลมคอ (Trachea) และใต้กอกลงเสียง มีอยู่ 2 ข้าง (Lobe) คือข้างซ้ายและข้างขวา เชื่อมต่อกันด้านหน้า ส่วนคอดึงยกว่าอิสท์มัส (Isthmus) ต่อมอี้รอยด์ของเพศหญิงจะใหญ่กว่าเพศชายเล็กน้อยและจะโตมากขึ้น เมื่อมีประจำเดือนหรือตั้งครรภ์

ต่อมไทรอยด์มีบทบาทในการสร้างฮอร์โมนไทรอกซิน (Thyroxin Hormone) โดยอาศัยสารไอโอดีน (Iodine) เป็นวัตถุดิน ด้วยสารไอโอดีนก็จะทำให้ขาดฮอร์โมน Thyroxin ตามไปด้วย

และฮอร์โมน TSH ก็จะกระตุ้นให้ต่อมไทรอยด์ทำงานมากกว่าปกติจึงทำให้มีขนาดโตขึ้นเป็นโกรคคอพอกหรือกอยเตอร์ (Goiter)

หลักที่สำคัญของต่อมไทรอยด์

1. ช่วยควบคุมการเผาผลาญอาหารเพื่อให้เกิดพลังงานในร่างกาย
2. ช่วยควบคุมอุณหภูมิของร่างกาย
3. ช่วยในการเจริญเติบโตของอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย โดยเฉพาะกระดูกสมองและระบบประสาท
4. ช่วยในการเปลี่ยนแปลงกรดอะมิโนให้เป็นกลูโคส

ถ้าต่อมไทรอยด์ผลิตฮอร์โมน Thyroxin ออกมาน้อยกว่าปกติ (Hypothyroidism) ในช่วงเด็กจะมีอาการเรียกว่า ครีตินิسم (Cretinism) ทำให้ร่างกายแคระແຕกำเนิด มีอาการสมองพัฒนาการต่างๆ ไม่เป็นไปตามวัย ถ้าเกิดในช่วงที่เป็นผู้ใหญ่จะมีอาการเรียกว่ามิกเซดีมา (Myxedema) มีอาการบวม กล้ามเนื้อไม่มีแรง ผิวแห้งและมีการตอบสนองช้าลง แต่ถ้าต่อมไทรอยด์ผลิตฮอร์โมน Thyroxin ออกมามากกว่าปกติ (Hyperthyrodisim) จะทำให้เกิดการเผาผลาญสูงกว่าปกติ กินมากแต่น้ำหนักลดลง ใจสั่น เหงื่ออออกมาก นอนไม่หลับ อ่อนเพลีย และถ้าเป็นมากอาจทำให้เกิดอาการตาโป่งและคอพอกเป็นพิษก็ได้

ต่อมพาราไทรอยด์ (Parathyroid Glands)

ต่อมพาราไทรอยด์เป็นต่อมไวร์ทอทีเล็กที่สุด มีขนาดประมาณเมล็ดถั่วเชียร์วี 4 ต่อมแบ่งเป็นชั่ง ๆ ละ 2 ต่อม อยู่ติดกับต่อมไทรอยด์ทางด้านหลัง ต่อมพาราไทรอยด์หลังฮอร์โมนพารา- thyroid (Parathormone หรือ Parathyroid Hormone) มีบทบาทสำคัญในการควบคุมระดับของแคลเซียมและฟอสฟेट ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการเจริญเติบโตของกระดูก การทำงานร่วมกันระหว่างระบบประสาทและกล้ามเนื้อ และการควบคุมบทบาทของวิตามินดีในร่างกาย

ถ้ามี Parathormone มากเกินไป จะทำให้มีการละลายแคลเซียมและฟอสฟे�ตออกจากกระดูกเข้าสู่กระเพาะแล้วเลือดมากขึ้นจึงทำให้กระดูกพูนและหักง่าย กล้ามเนื้ออ่อนแอ และมีปริมาณแคลเซียมในปัสสาวะสูงด้วย แต่ถ้ามี Parathormone น้อยเกินไปจะทำให้ระดับแคลเซียมและฟอสฟे�ตในโลหิตต่ำลง เพราะไม่สามารถละลายแคลเซียมและฟอสฟे�ตจากกระดูกเข้าสู่กระเพาะแล้วได้ ทำให้เกิดอาการกล้ามเนื้อกระดูก เกร็งและชักได้

ต่อมหมวกไต (Adrenal หรือ Suprarenal Glands)

ต่อมหมวกไตมี 2 ข้าง อยู่ปัจจ旁คล้ายสามเหลี่ยมครอบอยู่ส่วนบนของไตทั้ง 2 ข้าง (คล้ายหมาก) มีสีเหลือง ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1. ส่วนชั้นนอกหรือคอร์เทกซ์ (Cortex)
2. ส่วนชั้นในหรือเมดูลล่า (Medulla)

ส่วนชั้นนอก (Cortex)

ส่วนชั้นนอกหรือส่วนเปลือกเป็นส่วนที่เติมไปด้วยไขมันมีสีเหลือง มีบทบาทในการสร้างฮอร์โมนที่สำคัญ หลาภยานิดซึ่งรวมเรียกว่า แอดเรโนคอร์ติคอลิออร์โมน (Adreno-Cortical Hormone) หรือคอร์ติคอยด์ (Corticoid) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ คือ

1. กลูโคคอร์ติคอยด์ (Glucocorticoid Hormone) ประกอบด้วยฮอร์โมนที่สำคัญ คือ คอร์ติโซน (Cortisone) และไฮdroคอร์ติโซน (Hydrocortisone) มีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการเผาผลาญอาหารทำให้มีระดับน้ำตาลในโลหิตสูงขึ้น และมีไอกโอลโคเจน (Glycogen) เก็บสะสมในตับเพิ่มขึ้น ในสภาวะที่ร่างกายมีความเครียดจะมีการหลั่ง Cortisone เพิ่มขึ้น

2. มินิราโลคอร์ติคอยด์ (Mineralocorticoid) ประกอบด้วยฮอร์โมนที่สำคัญ คือ อัลโดสเตอโรน (Aldosterone) และดีอ็อกซิคอร์ติโคสเตอโรน (Deoxycorticosterone) มีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการควบคุมสมดุลของเกลือแร่ (Electrolyte) และน้ำของของเหลวนอกเซลล์ (Extracellular Fluid) โดยถ้ามีความต้องการเพิ่มขึ้นของ Electrolyte และน้ำเพิ่มขึ้นก็จะทำให้มีการหลั่ง Aldosterone มากขึ้น

3. gonadal ฮอร์โมน (Gonadal Hormone) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทเกี่ยวกับการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ของเพศชาย เช่น ฮอร์โมน Androgen และในเพศหญิง เช่น Estrogen กับ Progesterone ซึ่งได้กล่าวรายละเอียดเกี่ยวกับฮอร์โมนดังกล่าวไว้ในระบบสืบพันธุ์แล้ว

ถ้าต่อมหมวกไตส่วนนอกหลังฮอร์โมนออกมาน้อยกว่าปกติที่ทำให้เกิดโรคที่เรียกว่า แอดดิสัน ดีซิส (Addison's Disease) คือมีอาการล้ามเนื้ออ่อนแอ ความเจ็บปวด มีอาการผิดปกติเกี่ยวกับกระเพาะและลำไส้ น้ำหนักลด และความต้องการทางเพศน้อยลง และถ้าต่อมหมวกไตหลังฮอร์โมนออกมามากเกินไป จะทำให้มีลักษณะเป็นก้อนนูนตามบริเวณภายใต้ร่างกาย (Cortical Tumors)

ส่วนซึ้นใน (Medulla)

ส่วนซึ้นในหรือส่วนแกนมีบนาทในการสร้างฮอร์โมนที่สำคัญ 2 ชนิดคือ

1. อิพิเนฟรินหรือแอดรีนาลิน (Epinephrine หรือ Adrenalin) เป็นฮอร์โมนที่มีบนาททำให้หัวใจเต้นเร็วขึ้น เพิ่มการไหลเวียนของโลหิตในกล้ามเนื้อ เพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหัวใจ เพิ่มปริมาณโลหิตที่ออกจากและกลับสู่หัวใจ ความตันโลหิตขณะหัวใจบีบตัวสูงขึ้น อัตราการหายใจเพิ่มขึ้น ระดับน้ำตาลในเลือดสูงขึ้น กล้ามคือเป็นฮอร์โมนที่เครียมร่างกายให้พร้อมต่อการทำงานในภาวะที่เครียด ตื่นเต้นหรือฉุกเฉิน มีความเชื่อกันว่าในขณะที่คนตกใจมากๆ จะมีการหลั่ง Adrenalin ออกมานำทำให้มีแรงหรือกำลังในการทำงานได้มากกว่าปกติเป็นอย่างมาก

2. นอร์อิพิเนฟรินหรือนอร์แอดรีนาลิน (Norepinephrine หรือ Noradrenalin) เป็นฮอร์โมนที่มีบนาททำให้หลอดโลหิตในกล้ามเนื้อหดตัว (Vasoconstriction in muscle) มีลักษณะการทำงานตรงกันข้ามกับ Adrenalin

ต่อมไพนีล (Pineal Gland)

ต่อมไพนีลเป็นต่อมเล็กๆ สีน้ำตาลแดง ตั้งอยู่บริเวณเหนือสมองส่วนกลาง ฮอร์โมนที่หลังออกมารจากต่อมไพนีลมักมีผลในการยับยั้งการทำงาน (Inhibitory) ของต่อมไร้ท่ออื่นๆ ต่อมนี้จะพัฒนาในวัยเด็กจนอายุประมาณ 5 – 7 ปี และจะค่อยๆ เสื่อมลงแล้วหายไปโดยเป็นเนื้อเยื่อไฟเบอร์ส (Fibrous Tissue)

ต่อมไทมัส (Thymus Gland)

ต่อมไทมัสมีขนาดเปลี่ยนแปลงตามอายุโดยจะโตขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเข้าสู่วัยรุ่นจะเริ่มลดขนาดลง แล้วถูกแทนที่ด้วยเนื้อยื่นเยื่อไขมัน ต่อมไทมัสอยู่บริเวณด้านหน้าและส่วนบนของเยื่อที่กันกลางหน้าอก (Superior Mediastinum) สำหรับบทบาทยังไม่ชัดเจนแต่เป็นอวัยวะแรกที่เป็นหลักของระบบภูมิคุ้มกัน

ตับอ่อน (Pancreas)

ตับอ่อนมีรูปร่างเรียวยาวตั้งอยู่บริเวณส่วนหลังกระเพาะอาหาร ส่วนหัวต่อกับลำไส้เล็ก ส่วนตัว (Duodenum) และส่วนหางติดกับม้าม (Spleen) ตับอ่อนเป็นทั้งต่อมมีท่อคือผลิตน้ำย่อย ที่เรียกว่าแพนค্রีติก จูบิค (Pancreatic Juice) และเป็นทั้งต่อมໄร์ท่อคือมีกุ่มเซลล์เรียกว่า อิสท์เล็ทส์ ออก ลงเกอร์ฮาน (Islets of Langerhan) จะร่วมกันผลิตฮอร์โมนขึ้นโดยมีเซลล์ 3 ชนิดคือ

1. อัลฟ่า เซลล์ (Alpha หรือ α Cell)
2. แบต้า เซลล์ (Beta หรือ β Cell)
3. เดลต้า เซลล์ (Delta Cell) ซึ่งมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ฮอร์โมนที่ Islets of Langerhan ผลิตออกมามีอยู่ 2 ชนิด คือ

1. อินซูลิน (Insulin) เป็นฮอร์โมนที่ผลิตมาจาก Beta Cell มีบทบาทในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ถ้ามีระดับน้ำตาลในเลือดมากตับอ่อนจะผลิตอินซูลินออกมำทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดต่ำลง โดยจะช่วยในการกำจัดกลูโคสเข้าสู่ภายในเซลล์ ปกติร่างกายจะมีระดับน้ำตาลในเลือด ประมาณ 80 – 100 มก. ต่อเดือด 100 มล. ถ้ามีมากกว่านี้เรียกว่า ไฮเปอร์ไกลีเมีย (Hyperglycemia) ถ้ามีน้อยกว่านี้เรียกว่า ไฮปอยไกลีเมีย (Hypoglycemia) และถ้าตับอ่อนมีความผิดปกติผลิตอินซูลินออกมาน้อยหรือไม่มี ก็จะทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงมากเกินปกติจนเกิดเป็นโรคเบาหวานหรือไดอาบีติส เมลิตตัส (Diabetes Mellitus) ขึ้นได้ ซึ่งจะมีอาการอ่อนเพลีย ปัสสาวะบ่อย กระหายน้ำ น้ำหนักตัวลดแต่รับประทานมาก โรคเบาหวานเป็นโรคที่สามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ด้วย นอกจากอินซูลินจะมีบทบาทในการรักษาสมดุลย์ของระดับน้ำตาลในร่างกายแล้ว อินซูลินยังมีบทบาทในการเปลี่ยนกลูโคสให้เป็นไกลโคเจน (Glycogen) เก็บไว้ในตับได้อีกด้วย

2. กลูคากอน (Glucagon) เป็นฮอร์โมนที่ผลิตมาจาก Alpha Cell มีบทบาทการทำงานตรงกันข้ามกับอินซูลิน คือ ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดเพิ่มขึ้น โดยการช่วยสลายไกลโคเจนในตับออกมายเป็นกลูโคส และกระตุ้นให้โปรตีนสลายตัวเป็นกรดอะมิโน (Amino Acid) เพื่อเปลี่ยนเป็นกลูโคสด้วยกระบวนการกรดอะมิโนเจนเนชัน (Gluconeogenesis) ถ้าตับอ่อนผลิตกลูคากอนออกมาน้อยกว่าปกติจะทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดต่ำกว่าปกติ (Hypoglycemia)

ต่อมเพศ (Gonads)

ต่อมเพศของเพศชายคืออัณฑะ ส่วนต่อมเพศของเพศหญิงคือรังไข่ รายละเอียดได้กล่าวไว้ในระบบสืบพันธุ์แล้วแต่ในที่นี้จะขอกล่าวถึงฮอร์โมนที่ผลิตมาจากการต่อเพศและผลของฮอร์โมนเท่านั้น

อัณฑะและ Adrenal Cortex เป็นอวัยวะที่ผลิตฮอร์โมนเพศชายที่เรียกว่าแอนโดเจน (Androgen) โดยมีฮอร์โมนที่สำคัญคือเทสโตรอโนน (Testosterone) ทำให้มีลักษณะของความเป็นเพศชาย เช่นทำให้มีการเจริญเติบโตของอวัยวะสืบพันธุ์ เสียวห้าว มีขึ้นชั้นตามหัวหน่าวหนวด เครว หน้าอก หน้าแข็ง และทำให้กล้ามเนื้อมีการเจริญเติบโต แต่ฮอร์โมนเพศชายอาจเป็นสาเหตุให้ผู้บุรุษเกิดร่างหรือหัวล้านได้

รังไข่และ Adrenal Cortex เป็นอวัยวะที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิงที่เรียกว่าเอสโกรเจน (Estrogen) และโปรเจสตอโรน (Progesterone) ทำให้มีลักษณะของความเป็นเพศหญิง เช่น ทำให้มีการเจริญเติบโตของอวัยวะเพศ หน้าอก (Breast) ขยายตื้อชั้น เติบโตวัยรุ่น มีขึ้นบริเวณหัวหน่าว การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในรังไข่และมดลูกในขณะที่มีรอบประจำเดือน

